

Sygn. akt IV CSK 291/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku T. S.
przy uczestnictwie [...] S. [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 22 grudnia 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 22 grudnia 2015 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca powołała się na jej oczywistą zasadność oraz na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych.

Po pierwsze, jak zostało wyjaśnione w judykaturze Sądu Najwyższego - oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy

(por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej nie pozwala przyjąć, by była ona - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Po drugie, zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę występowania istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotąd nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Przesłanki tej nie spełnia jednak żaden z trzech problemów, które wskazała skarżąca.

W pierwszej kolejności, wyjaśnień Sądu Najwyższego nie wymaga problem zakresu ochrony osób trzecich, o których mowa w art. 38 k.r.o., w odniesieniu do czynności dotyczących nieruchomości. W zakresie tym mają bez wątpienia zastosowanie przepisy o rękojmi wiary publicznej ksiąg wieczystych, określające zakres i przesłanki tej ochrony. Oczywistości tego problemu nie zmienia odniesienie go przez skarżącą do problemu budowy na nieruchomości infrastruktury przesyłowej. Cel zgody, której wyrażenia przez współmałżonka wymagają przepisy kodeksu cywilnego, nie ma znaczenia z perspektywy skutków braku jej udzielenia.

Ponadto, za istotne zagadnienie prawne nie można uważać także pytania o istnienie dobrej wiary w zakresie posiadania służebności przesyłu, gdy przedsiębiorstwo przesyłowe legitymuje się decyzjami administracyjnymi, w tym pozwoleniem na budowę linii energetycznej. Stwierdzenie istnienia dobrej wiary stanowi ze swojej istoty kwestię sytuacyjną, wymagającą odniesienia się do konkretnych okoliczności faktycznych. Dotyczy to także decyzji administracyjnych, których znaczenie z perspektywy dobrej wiary posiadacza musi podlegać ocenie na tle stanu faktycznego sprawy. W konsekwencji, problem ten nie stanowi źródła abstrakcyjnego i uniwersalnego problemu, który mógłby

stanowić podstawę istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uzasadnia także trzecia ze wskazanych kwestii - pytanie o skutki wyrażenia zgody przez właściciela nieruchomości na umieszczenie na niej urządzeń przesyłowych. Problem ten nie ma znaczenia dla rozpoznania skargi kasacyjnej. Bez wątpienia, doszło w niej do wyrażenia zgody wyłącznie przez jednego ze współwłaścicieli nieruchomości, z pominięciem przepisów o zgodzie współmałżonka. W konsekwencji, zagadnienie ewentualnych konsekwencji tej czynności w sferze stosunków zobowiązaniowych jest pozbawione znaczenia dla sprawy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

aw

jw